

شهریار

سید محمدحسین بهجت تبریزی (۱۲۸۵-۱۳۶۷) متخلص به شهریار (پیش از آن بهجت) شاعر ایرانی اهل آذربایجان بود که به زبان‌های فارسی و ترکی آذربایجانی شعر سروده‌است. وی در تبریز به دنیا آمد و بنا به وصیتش در مقبره‌الشعراى همین شهر به خاک سپرده شد. در ایران روز درگذشت این شاعر معاصر را «روز شعر و ادب فارسی» نام‌گذاری کرده‌اند.

مهم‌ترین اثر شهریار منظومه حیدربابایه سلام (سلام به حیدربابا) است که از شاهکارهای ادبیات ترکی آذربایجانی به‌شمار می‌رود و شاعر در آن از اصالت و زیبایی‌های روستا یاد کرده‌است.

شهریار در سرودن انواع گونه‌های شعر فارسی -مانند قصیده، مثنوی، غزل، قطعه، رباعی و شعر نیمایی- نیز تبحر داشته‌است. از جمله غزل‌های معروف او می‌توان به علی ای همای رحمت و «آمدی جانم به قربانت» اشاره کرد. شهریار نسبت به علی بن ابی‌طالب ارادت‌ی ویژه داشت و همچنین شیفتگی بسیاری نسبت به حافظ داشته‌است.

مجموعه تلویزیونی شهریار که به کارگردانی کمال تبریزی در سال ۱۳۸۴ ساخته شده و در آن جلوه‌هایی از زندگی این شاعر به تصویر کشیده شده‌است، در سال ۱۳۸۶ از طریق شبکه دوم سیما به نمایش درآمد و از جانب مردم مورد استقبال فراوان قرار گرفت.

زندگی‌نامه

مقبره شهریار در مقبره‌الشعراى تبریز.

شهریار به سال ۱۲۸۵ در شهر تبریز متولد شد. دوران کودکی را در روستای مادری اش -قیش‌قورشاق- و روستای پدری اش -خشگناب- در بخش تیکمه‌داش شهرستان بستان‌آباد در شرق استان آذربایجان شرقی سپری نمود. پدرش حاج میرآقا خشگنابی نام داشت که در تبریز وکیل بود. پس از پایان سیکل اول متوسطه در تبریز، در سال ۱۳۰۰ برای ادامه تحصیل از تبریز عازم تهران شد و در مدرسه دارالفنون تا سال ۱۳۰۳ و پس از آن در رشته پزشکی ادامه تحصیل داد.

حدود شش ماه پیش از گرفتن مدرک دکتری به علت شکست عشقی و ناراحتی خیال و پیش‌آمدهای دیگر ترک تحصیل کرد. پس از سفری چهارساله به خراسان برای کار در اداره ثبت اسناد مشهد و نیشابور، شهریار به تهران بازگشت. در سال ۱۳۱۳ که شهریار در خراسان بود، پدرش حاج میرآقا خشگنابی درگذشت. او به سال ۱۳۱۵ در بانک کشاورزی استخدام و پس از مدتی به تبریز منتقل شد. دانشگاه تبریز شهریار را یکی از پاسداران شعر و ادب میهن خواند و عنوان دکترای افتخاری دانشکده ادبیات تبریز را نیز به وی اعطا نمود.

در سال‌های ۱۳۲۹ تا ۱۳۳۰ اثر مشهور خود -حیدربابایه سلام- را می‌سراید. گفته می‌شود که منظومه حیدربابا به ۹۰ درصد از زبان‌های اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی ترجمه و منتشر شده‌است. در تیر ۱۳۳۱ مادرش درمی‌گذرد. در مرداد ۱۳۳۲ به تبریز آمده و با یکی از بستگان خود به نام «عزیزه عمیدخالقی» ازدواج می‌کند که حاصل این ازدواج سه فرزند -دو دختر به نام‌های شهرزاد و مریم و یک پسر به نام هادی- می‌شود.

شهریار پس از انقلاب ۱۳۵۷ شعرهایی در مدح نظام جمهوری اسلامی و مسئولین آن -از جمله روح‌الله خمینی، سید علی خامنه‌ای و اکبر هاشمی رفسنجانی- سرود که این اشعار پس از مرگ وی انتشار یافتند. وی در روزهای آخر عمر به دلیل بیماری در بیمارستان مهر تهران بستری شد و پس از مرگ در ۲۷ شهریور ۱۳۶۷ بنا به وصیت خود در مقبره‌الشعراى تبریز مدفون گشت.